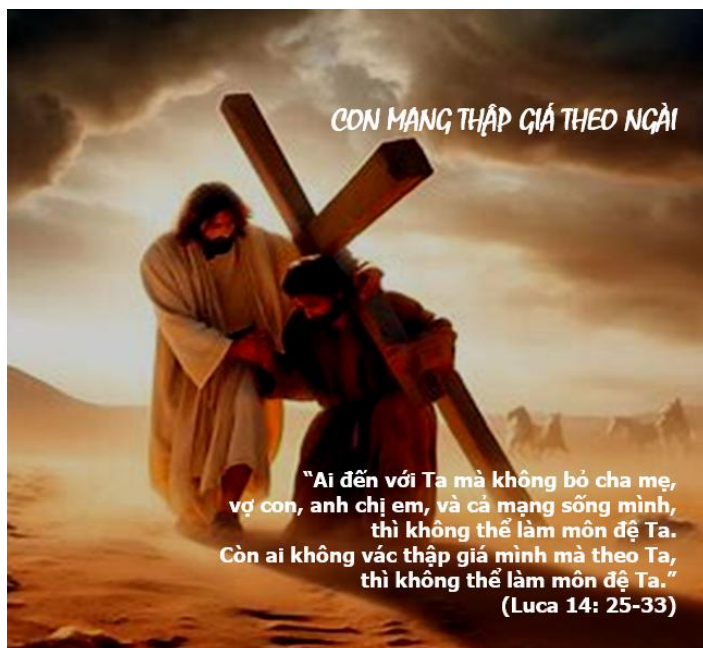

CON MANG THẬP GIÁ THEO NGÀI

Mở đầu luận văn nhan đề "Edith Stein và Khoa học về Thập tự giá" (Edith Stein And The Science Of The Cross) Tiến sĩ Freda Mary Oben đã viết thế này:

"Edith Stein, quen gọi là cô bé "Yitschel". Có lẽ, cô ấy đang lắng nghe lời của các ngôn sứ hoặc thánh vịnh nhắc nhở các tín hữu hãy để Thánh Thần Chúa soi sáng sẵn dặt làm việc phúc đức tránh xa điều ác. Edith kể với chúng ta rằng, khi còn nhỏ cô đã có phần hoài nghi về các vấn đề tôn giáo, mặc dù cô nhìn nhận rằng nên sống lương thiện hơn là trở nên thông minh. Lớn lên, cô đã rời xa đức tin Do Thái. Nhưng lên đại học, cô đã tìm thấy Chúa Kitô, và sau năm năm do dự không biết nên gia nhập tôn giáo nào, cô đã trở thành một người Công giáo".

Edith Stein là ai? Đó là một nữ tu Dòng Cát Minh và triết gia người Đức gốc Do Thái, đã chịu tử đạo vì chống Đức Quốc Xã. Edith Stein sinh năm 1891 trong một gia đình Do Thái tại Đức. Là một người thông minh xuất chúng, bà trở thành triết gia nổi tiếng và là sinh viên ưu tú của giáo sư Edmund Husserl, cha đẻ của hiện tượng học, bà làm việc cho Edmund Husserl với tư cách là phụ tá khoa học tại phân khoa triết học thuộc đại học Freiburg. Tuy nhiên, Edith luôn tìm kiếm sự thật và cuối cùng đã tìm thấy niềm tin nơi Chúa Giêsu. Nghiên cứu ngấm sách "Cuộc đời của Thánh Têrêsa Avila" đã làm thay đổi hoàn toàn cuộc đời Edith. Không còn là một kẻ vô thần, bà nhận ra rằng **chân lý không chỉ là những lý luận triết học, mà còn nằm trong tình yêu và sự hiện diện của Thiên Chúa**. Năm 1922, Edith quyết định lãnh nhận Bí tích Thánh Tẩy và trở thành một Kitô hữu. Bà đã nói: *"Tôi không tìm kiếm ý riêng của mình nữa, nhưng chỉ tìm kiếm ý muốn của Thiên Chúa."* Điều này dẫn bà đến việc từ bỏ tất cả sự nghiệp học thuật để trở thành một nữ tu Dòng Cát Minh năm 1933, lấy tên dòng là **Têrêsa Benedicta của Thánh Giá**. **Edith Stein, trở thành biểu tượng người vác Thánh Giá với Chúa**.

Khi Đức Quốc xã lên nắm quyền, Edith Stein, vì là nguồn gốc Do Thái, bà trở thành mục tiêu của sự bách hại. Bà đã can đảm chấp nhận vác thập giá của mình với lòng phó thác, bà nói rằng: *"Tôi hiểu rằng thập giá của Chúa Kitô sẽ là gánh nặng của tôi."* Edith Stein bị bắt vào năm 1942 và bị đưa đến trại tập trung Auschwitz, nơi bà đã chịu tử đạo vào ngày 9 tháng 8 năm 1942.

Là một nữ tu Dòng Kín Carmel, Edith Stein đã bắt đầu khám phá ra được nguồn cội Kitô giáo trong « định mệnh của Dân Riêng Thiên Chúa ». Ngày 9.8.1942, Edith Stein và người em gái tên là Rosa bị sát hại trong lò hơi ngạt của trại tập trung Auschwitz. Qua cuộc tử đạo anh dũng của mình, nữ triết gia Edith Stein, đã làm chứng cho đức tin Do-thái giáo và Kitô giáo của mình trong bộ áo dòng một nữ tu Carmel một cách hùng hồn rằng, sự man rợ khủng khiếp của « Shoah », của sự truy diệt dân Do-thái cũng không thể hủy diệt được đức tin nơi một con người đầy xác tín vào Đức Kitô, trái lại càng làm cho đức tin ấy lớn mạnh lên. Trong những ngày bị giam giữ tại trại tập trung, thánh nữ đã xác tín rằng Chúa đã ban ơn cho ngài để « cảm nghiệm được một cách huyền bí là làm thế nào để người ta có thể sống đời nội tâm » một cách sâu sắc. Một điều chắc chắn khác là Edith Stein, một nữ tu Công Giáo đầy xác tín đã luôn mang trong mình một trái tim đầy tràn dòng máu hồng Ít-ra-en.

Khi tham gia vào đời sống tu trì, Thánh Têrêsa Benedicta sống âm thầm trong cầu nguyện và suy niệm. Tuy nhiên, bà không chỉ dừng lại ở việc sống đức tin cá nhân mà còn viết nhiều tác phẩm tâm linh quan trọng, trong đó nổi bật nhất là các bài viết về ý nghĩa thập giá trong đời sống Kitô hữu. **Bà xem thập giá không phải là sự trừng phạt, mà là con đường dẫn đến ân sủng và sự sống vĩnh cửu.**

Thánh Têrêsa Benedicta đã chịu tử đạo trong phòng hơi ngạt tại Auschwitz. Bà hiến dâng sự sống của mình không chỉ như một sự hy sinh cá nhân, mà còn như một lời cầu nguyện cho dân tộc Do Thái và hòa bình thế giới.

Thánh Edith Stein được Đức Giáo Hoàng Gioan Phaolô II phong hiển thánh vào năm 1998, và được công nhận là một trong các Thánh Bốn mạng của châu Âu. Cuộc đời bà là một minh chứng mạnh mẽ về lòng trung thành với Chúa Giêsu, *chấp nhận thập giá với niềm tin yêu và hy vọng*. Ngày 1.5.1987, trong bài giảng phong chân phước cho nữ tu Edith Stein, Đức Gioan Phaolô II đã phát biểu: nữ tu Edith Stein là "người con vĩ đại của dân tộc Íraen và là người tín hữu Kitô giáo đã bị sát hại giữa hàng triệu người vô tội khác". Ở Köln Đức quốc, Đức Thánh Cha còn nhấn mạnh: « Vị nữ tu Dòng Kín Carmel không những đã vui lòng nhận lấy sự đau khổ và cái chết cho mình một cách thụ động, nhưng với tên Dòng là Benedicta a Cruce - người được Thánh Giá chúc phúc, bà còn muốn trở thành người hy sinh vắc Thánh Giá với Chúa để cầu nguyện cho sự an lành của dân tộc bà, cho Giáo Hội và cho toàn thể giới ».

Thánh nữ Edith Stein, một môn đệ của Chúa Giêsu chấp nhận thập giá của mình, không chỉ trong sự đau khổ cá nhân mà còn trong việc hiến dâng mạng sống để làm chứng cho tình yêu Thiên Chúa. Bà đã sống trọn vẹn lời mời gọi của Chúa: *"Ai muốn theo Thầy, hãy từ bỏ chính mình, vắc thập giá mình hằng ngày mà theo Thầy"* (Lc 9, 23). Đó là lời mời gọi trong **Tin Mừng** thánh lễ hôm nay: *"Ai không từ bỏ tất cả của cải mình có, thì không thể làm môn đệ Ta"*:

Khi ấy, có nhiều đám đông cùng đi với Chúa Giêsu, Người ngoảnh lại bảo họ rằng: "Nếu ai đến với Ta mà không bỏ cha mẹ, vợ con, anh chị em và cả mạng sống mình, thì không thể làm môn đệ Ta. **Còn ai không vắc thập giá mình mà theo Ta, thì không thể làm môn đệ Ta.**

"Có ai trong các người muốn xây tháp mà trước tiên không ngồi tính toán phí tổn cần thiết, xem có đủ để hoàn tất không? Kéo đặt móng rồi

mà không thể hoàn tất, thì mọi người xem thấy sẽ chế giễu người đó rằng: 'Tên này khởi sự xây cất mà không hoàn thành nổi'.

"Hoặc có vua nào sắp đi giao chiến với một vua khác, mà trước tiên không ngồi suy nghĩ xem mình có thể đem mười ngàn quân ra đương đầu với đối phương dẫn hai mươi ngàn quân tiến đánh mình chăng? Bằng chẳng nổi, thì khi đối phương còn ở xa, vua ấy sai một phái đoàn đến cầu hoà. Cũng thế, bất kỳ ai trong các người không từ bỏ tất cả của cải mình có, thì không thể làm môn đệ Ta". (Lc 14, 25-33)

I- THẬP GIÁ VÀ TÌNH YÊU HY SINH

Ngỏ lời với Hồng Y đoàn trước khi khai mào sứ vụ ngai tòa Phêrô, Đức Thánh Cha Phanxicô nói: "*Khi chúng ta đi mà không có Thánh Giá, khi chúng ta xây dựng mà không có Thánh Giá, và khi chúng ta tuyên xưng Đức Kitô mà không có Thánh Giá, chúng ta không phải là môn đệ của Chúa:*"

1- Từ bỏ để bước theo Chúa:

Người môn đệ cần đặt Thiên Chúa lên trên hết, sẵn sàng từ bỏ những ràng buộc trần thế để sống trọn vẹn trong ân sủng Ngài. Cho nên phải từ bỏ mọi thứ, cả của cải, mối quan hệ, và ý riêng mình để theo Ngài. Chàng thanh niên giàu có kia đến hỏi Chúa Giêsu làm thế nào để đạt được sự sống đời đời. Chúa Giêsu khuyên anh giữ các điều răn và sau đó, khuyên anh "hãy bán hết tài sản, phân phát cho người nghèo, rồi đến theo Thầy." Tuy nhiên, khi nghe điều này, anh ta đã buồn rầu bỏ đi vì anh có nhiều của cải. (Lu-ca 18:18-23 và Mác-cô 10:17-22),

Ngài thách thức chúng ta phải buông bỏ bất cứ thứ gì ràng buộc trái tim và tâm hồn, có thể là tiền bạc, danh vọng, hay thậm chí là sự an toàn cảm xúc. Anh ta vẫn đặt vật chất làm trọng tâm của cuộc sống, chưa dứt khoát can đảm để sống một cuộc đời phó thác hoàn toàn vào Thiên Chúa. Cái nét mặt "sa sầm" của anh ta có thể phản ánh cảm xúc của nhiều người khi đối mặt với một yêu cầu khó khăn như vậy. Nó tượng trưng cho sự giằng co nội tâm mà tất cả chúng ta đều có khi đối diện với sự hy sinh cá nhân vì mục đích cao hơn.

2- Từ bỏ chính mình

Từ bỏ chính mình mà vác thập giá, âm thầm khiêm tốn không phô trương, là một trong những lời dạy sâu sắc nhất của Chúa Giêsu. Ngài phán bảo: "Nếu ai muốn theo Thầy, hãy từ bỏ chính mình, vác thập giá mình mà theo." (Mát-thêu 16:24) Từ bỏ chính mình không chỉ là từ bỏ những ham muốn cá nhân hay sự ích kỷ, mà còn là sống một đời khiêm nhường, chấp nhận hy sinh và đối mặt với thử thách trong cuộc sống một cách kiên nhẫn, không cầu danh vọng hay sự chú ý. Vác thập giá tượng trưng cho trách nhiệm và gánh nặng riêng, nhưng cũng là biểu hiện của tình yêu, đức tin, và sự hy sinh vì người khác. Chúa Giêsu đã làm gương cho sự khiêm tốn và phục vụ trong cuộc đời Ngài, như rửa chân cho các môn đệ, chữa lành người bệnh, và chấp nhận chịu khổ vì nhân loại. Việc âm thầm khiêm tốn không phô trương đòi hỏi sự trưởng thành tâm linh để đặt lợi ích của người khác lên trên bản thân mình, và vượt qua mọi nghịch cảnh bằng sự an lành trong tâm hồn. Đó không phải là sự chịu đựng trong tuyệt vọng, mà là hành động đáp trả tình yêu của Chúa bằng sự hy sinh.

Ý muốn của Thiên Chúa là chấp nhận thập giá. Thì ra con đường của các môn đệ là theo Chúa Giêsu, Đấng bị đóng đinh. Con đường **"chịu mất chính mình", để tìm lại được chính mình**, như Đức cố Giáo hoàng Benedictô XVI viết: *con đường "chịu mất chính mình", là điều cần thiết đối với con người, và nếu không có điều này, thì nó không thể tìm lại được chính mình"* (Đức Giêsu thành Nagiarét 2007, 333).

Đấng đáng kính và các đấng thánh nhắc nhở ta noi gương các ngài hãy vác âm thầm thập giá mỗi ngày trong cuộc sống:

*** Đức Hồng Y Phanxicô Nguyễn văn Thuận Đáng Kính** đã có nhiều bài phát biểu và lời dạy sâu sắc trong suốt cuộc đời phục vụ Giáo hội. Ngài nổi tiếng với tác phẩm "Đường Hy Vọng" thể hiện tinh thần lạc quan hy vọng, khiêm nhường, bình dị, lòng kiên nhẫn, sự tha thứ, và niềm tin mạnh mẽ vào Thiên Chúa ngay cả trong hoàn cảnh khó khăn nhất là thời gian bị giam cầm. Trong cuốn Đường Hy Vọng, Ngài viết: *"Bỏ tất cả mà chưa bỏ mình thì con chưa bỏ gì cả"*, vì chính mình con sẽ quơ góp lại những gì con bỏ trước. Abraham đã ra đi, vì hy vọng đến đất hứa. Maisen đã ra đi, vì hy vọng cứu dân khỏi nô lệ. Chúa Giêsu đã ra đi từ trời xuống đất, vì hy vọng cứu nhân loại. *Dù có ra khỏi nhà, đi phương xa vạn dặm mà cứ mang theo tất cả tật xấu, cả con người cũ, thì có khác gì ở nhà đâu?* (số 2-5)

*** Thánh Têrêsa Hải Đồng Giêsu:** Dù sống cuộc đời ngắn ngủi và ít được chú ý, thánh nhân đã chấp nhận mọi đau khổ và *hy sinh nhỏ bé hàng ngày như những "bông hoa nhỏ"* dâng lên Chúa. Đây là bài học về cách vác thập giá một cách khiêm nhường và tràn đầy yêu thương.

*** Thánh Phanxicô Assisi:** Ngài sống một đời đơn sơ, từ bỏ của cải và hoàn toàn phó thác cho Thiên Chúa. Cuộc sống của ngài vô cùng đơn sơ ấy đã trở thành lý tưởng cho con người của mọi thời đại. Trong những giai thoại có tựa đề: *"những bông hoa nhỏ của Phanxicô"*, có một giai thoại kể về cuộc gặp gỡ giữa thánh nhân và con chó sói hung bạo tại Agodio: Khi thánh Phanxicô cư ngụ tại Agodio thì có một con chó sói hung dữ đã xuất hiện, quấy nhiễu và gieo rắc tai họa cho mọi người. Mỗi lần đi ra ngoài, ai ai cũng phải trang bị khí giới sẵn sàng giao chiến với con thú dữ, có người sợ đến nỗi không dám ra khỏi nhà. Thấy vậy, ngày nọ thánh nhân quyết định đến chạm trán với con thú dữ, Ngài làm dấu thánh giá, đặt tất cả tin tưởng vào Chúa, rồi tiến thẳng đến trước mặt con vật. Vừa thấy thánh nhân, con vật nhe răng và chuẩn bị tấn công, nhưng thánh nhân không lùi bước. Ngài tiến lại gần, làm dấu thánh giá và gọi nó lại. Ngài nói với nó như trò chuyện với một con người: "Này anh sói, anh lại đây, nhân danh Chúa Kitô tôi truyền cho anh đừng hãm hại ai nữa". Như một phép lạ, con chó sói vằn mình ra chiều sám hối và chấp nhận đề nghị của Ngài.

*** Mẹ Têrêsa Calcutta:** Mẹ Têrêsa chấp nhận những hy sinh lớn nhỏ mỗi ngày trong việc chăm sóc người nghèo, người bệnh và những người bị bỏ rơi. Bà sống đời khiêm nhường, *coi mỗi hành động yêu thương là một sự hy sinh nhỏ bé* để mang niềm vui và sự bình an của Chúa đến cho mọi người.

*** Thánh Gioan Maria Vianney, linh mục xứ Ars:** Ngài sống đời cầu nguyện, hy sinh bản thân qua sự kiên nhẫn và phục vụ giáo dân. Ngài đã từng trải qua nhiều cuộc chiến nội tâm, điều mà ngài gọi là "cám dỗ từ ma quỷ", ngài thường gọi nó là "Grappin" hoặc "Con quỷ nhỏ". Ban đêm ngài bị quấy rầy bởi những tiếng động lạ và những hiện tượng siêu nhiên mà ngài tin rằng là sự tấn công nhằm làm suy yếu đức tin và sự tận hiến của

mình. Ngài từng nói: *"Ma quỷ không sợ một linh mục chỉ cầu nguyện ít. Nhưng khi một linh mục bắt đầu cứu lấy các linh hồn, thì nó ra sức quấy nhiễu."* Đây là cách ngài diễn tả trải nghiệm đấu tranh của mình, để nhắc nhở rằng sức mạnh đến từ cầu nguyện và hoàn toàn tín thác vào Chúa. Điều đặc biệt là ngài không hề nao núng, trái lại ngài dùng chính những thử thách này để củng cố đức tin của mình, trở nên gương mẫu cho sự kiên định trong đời sống tâm linh.

Những vị thánh và đáng kính này đều *sống đời khiêm nhường*, sẵn sàng chấp nhận đau khổ và hy sinh như một cách để nối kết với Chúa và phục vụ người khác.

II. THẬP GIÁ VÀ TÌNH YÊU BÁC ÁI

Từ bỏ để vác Thánh Giá không chỉ là gánh nặng, mà còn là phương tiện để yêu thương và phục vụ tha nhân. Chúa Giêsu đã phán: *"Ai muốn làm lớn giữa anh em, thì phải làm người phục vụ anh em"* (Mc 10, 43). Thập giá và tình yêu bác ái gắn bó chặt chẽ với nhau trong đời sống Kitô hữu, là tâm điểm của giáo lý về sự hy sinh và tình yêu. **Tình yêu bác ái**, theo giáo lý Công giáo, là việc yêu thương không điều kiện. Đức bác ái xuất phát từ tình yêu mà Chúa dành cho con người, và được thể hiện qua sự quan tâm, chia sẻ, và hy sinh cho người khác. Khi chúng ta *sống với tình yêu bác ái*, chúng ta phản ánh tình yêu của Thiên Chúa và trở thành dấu chỉ sống động của niềm hy vọng.

Cả thập giá và tình yêu bác ái đều mời gọi mỗi Kitô hữu sống trong sự hiến thân và tha thứ. Thánh Gioan viết: *"Không có tình yêu nào cao cả hơn tình yêu của người hy sinh mạng sống vì bạn hữu mình"* (Gioan 15:13), nhấn mạnh sự liên kết chặt chẽ giữa đau khổ thập giá và tình yêu bác ái.

1- Thập giá không phải là nỗi đau vô nghĩa, mà là đường dẫn đến tình yêu

Thánh Edith Stein lấy tên dòng là "Benedicta của Thánh Giá". Điều này thể hiện ý thức sâu sắc rằng thập giá không chỉ là sự chịu đựng, mà là một ân huệ mang lại sự cứu rỗi như lời Chúa Giêsu dạy: *"Ai muốn cứu mạng sống mình thì sẽ mất, còn ai liều mất mạng sống mình vì Thầy, thì sẽ tìm được sự sống."* (Mt 16,25).

Ông Simon xứ Kyrênê giúp Chúa Giêsu vác Thập Giá không chỉ vì bốn phận mà còn như một hành động yêu thương. (Mátthêu 27, 32)

2- Hy sinh phục vụ tha nhân với lòng yêu thương vô điều kiện.

* **Thánh Edith Stein** đã tự nguyện hiến dâng mạng sống trong phòng hơi ngạt tại trại tập trung Auschwitz. Dù biết rõ nguy hiểm, bà vẫn sống bình an và an ủi những người bạn tù. Đó là tinh thần sẵn sàng mang thập giá để đồng hành và thương yêu người khác.

* **Thánh Maximilianô Kolbe** hy sinh mạng sống mình để cứu một người cha gia đình trong trại tập trung Đức Quốc Xã. Ca ngợi công đức của thánh Kolbe, Đức Gioan Phaolô II từng tuyên bố: "Tình Yêu đã thắng sự chết". Bởi vì ngài là chiến sĩ của Tình Yêu, chiến sĩ của "Đạo Binh Đức Mẹ Vô Nhiễm", đạo binh Militia Immaculata. Ngài đã giúp các tu sĩ dòng Immaculata xuất bản và là trợ bút cho nguyệt san "Mary Dziennik", phát hành hơn một triệu bản có ảnh hưởng rộng lớn trong cộng đồng Công giáo Ba Lan. Ngài biên soạn Lời Cầu Nguyện thánh hiến cho Đức Trinh Nữ vô nhiễm. Ngài nói: "Tôi cảm thấy Đức Mẹ Vô Nhiễm ngày càng thu hút tôi đến gần hơn...*Hãy can đảm lên, các con. Các con không thấy chúng*

ta đang trên đường thi hành sứ vụ sao? Chúng ta phải trả một giá quá rẻ. Thật may mắn biết chừng nào! Điều bây giờ chúng ta phải làm là chú tâm cầu nguyện để chiếm đoạt các linh hồn càng nhiều càng tốt. Rồi chúng ta sẽ thừa với Đức Trinh Nữ là chúng ta rất sẵn nguyện để Mẹ muốn làm gì với chúng ta tùy ý Mẹ. Tình yêu ấy hâm nóng tình yêu Ngài tình nguyện vác thánh giá chết cho tình yêu.

* **Thánh Giêrônimô Emiliani** được Đức Giáo Hoàng Piô XI phong hiển thánh năm 1928, trở thành bốn mạng của trẻ em mồ côi và bị bỏ rơi. Cuộc đời ngài chính là minh chứng tuyệt vời về việc mang thập giá theo Chúa với tình yêu và hy sinh trọn vẹn. Ngài xuất thân từ một gia đình quý tộc ở Venice, Ý. Khi còn trẻ, ông là một người lính tài giỏi và sống đời thể tục, ham mê quyền lực và danh vọng. Tuy nhiên, trong một trận chiến, ông bị bắt làm tù binh và bị giam trong một nhà tù tối tăm. Trong cảnh cô đơn và tuyệt vọng, ông đã cầu nguyện cùng Đức Mẹ Maria, hứa sẽ thay đổi cuộc đời nếu được giải cứu. Khi đã được giải thoát cách kỳ diệu, ông giữ đúng lời hứa và bắt đầu con đường hoán cải.

Trong một trận dịch bệnh, Thánh Giêrônimô đã tận tụy chăm sóc bệnh nhân mà không màng đến sự nguy hiểm. Ngài nhiễm bệnh và qua đời năm 1537, để lại một di sản bác ái sâu sắc. Ngài bán hết tài sản để cứu giúp người nghèo và trẻ em mồ côi, đặc biệt trong thời kỳ dịch bệnh và đói kém. Ngài thành lập những nhà tình thương và trường học để chăm sóc và giáo dục những đứa trẻ bị bỏ rơi. Năm 1532, Giêrônimô Emiliani thành lập dòng "Dòng Somasca" (Clerics Regular of Somasca) nhằm tiếp tục sứ mạng chăm sóc người nghèo và trẻ mồ côi. Dòng này không chỉ mang lại sự trợ giúp vật chất mà còn giáo dục đức tin, giúp mọi người nhận ra sự hiện diện của Thiên Chúa trong cuộc sống.

Trong **Bài Đọc II**, Philêmon được mời gọi nhìn Ônêsimô như một anh em, cũng như chúng ta được mời gọi nhìn mọi người như anh em trong Đức Kitô. Thập giá, cuối cùng, là cánh cửa dẫn đến sự hiệp thông và sự sống đời đời. Thư Thánh Phaolô Tông đồ gửi cho Philêmon viết: *"Con hãy tiếp nhận nó không phải như một người nô lệ, nhưng như một người anh em rất thân mến"*.

"Con thân mến, Phaolô già nua, hiện đang bị cầm tù vì Đức Giêsu Kitô, cha nài xin con cho Ônêsimô, đứa con cha đã sinh ra trong xiềng xích.

Cha trao nó cho con. Phần con, con hãy nhận nó như ruột thịt của cha. Cha cũng muốn giữ nó lại để thay con mà giúp đỡ cha trong lúc cha bị xiềng xích vì Tin Mừng. Nhưng vì chưa biết ý con, nên cha không muốn làm gì, để việc nghĩa con làm là một việc tự ý, chớ không vì ép buộc. Vì biết đâu nó xa con một thời gian để rồi con sẽ tiếp nhận muôn đời, không phải như một người nô lệ, nhưng thay vì nô lệ, thì như một người anh em rất thân mến, đặc biệt đối với cha, huống chi là đối với con, về phần xác cũng như trong Chúa. Vậy nếu con nhận cha là bạn hữu, thì xin con hãy đón nhận nó như chính mình cha vậy. (Plm 9b-10. 12-17)

Tiếp nhận Ônêsimô như một người anh em thay vì một nô lệ là **hình ảnh sống động của việc từ bỏ định kiến, quyền lực, và ích kỷ để mang lấy thập giá tình yêu**. Đó là tình yêu vượt qua những rào cản của xã hội và tâm lý con người, là hành động cụ thể, hy sinh cái "tôi" để thực hiện tình yêu bác ái, đón nhận người khác trong tình yêu và bình đẳng

II. THẬP GIÁ VÀ NIỀM HY VỌNG PHỤC SINH

1- Thập giá: Gánh nặng biến thành ân sủng

Khi chúng ta chọn mang thập giá, điều đó không phải là dấu hiệu của sự thất bại, mà là cơ hội để đón nhận ân sủng của Thiên Chúa. Chính trong những lúc chúng ta yếu đuối, Thiên Chúa sẽ ban sức mạnh để chúng ta vượt qua. Thánh Phaolô khẳng định: *"Quyền năng của Chúa được thể hiện trọn vẹn trong sự yếu đuối"* (2 Côrintô 12, 9).

Lời hứa của Chúa Giêsu rằng thập giá **không phải là điểm cuối của hành trình, mà là khởi đầu của niềm vui Phục Sinh**. Trong mọi thử thách, nếu chúng ta biết dâng lên Chúa, đau khổ sẽ trở thành cơ hội để chúng ta lớn lên trong ân sủng. Chấp nhận thập giá với lòng phó thác, tin rằng Chúa sẽ biến đổi đau khổ thành niềm vui và ánh sáng: *"Hãy vững lòng, vì Thầy đã thắng thế gian"* (Gioan 16, 33)

2- Thập giá gắn liền với niềm vui Phục Sinh

Việc từ bỏ không chỉ là hành động vật lý, mà còn là sự thanh thoát trong tâm hồn, buông bỏ những thứ làm chúng ta xa cách Thiên Chúa, như tính ích kỷ, tham vọng quá độ, hoặc những thói quen tệ hại. Điều này đòi hỏi một sự quyết tâm và niềm tin rằng thập giá sẽ dẫn chúng ta đến sự sống đời đời. Chúa Giêsu từng tuyên bố: *"Ta đến để họ được sống và sống đời đời"* (Gioan 10, 10). Thập giá không phải là dấu chấm hết, mà là cánh cửa dẫn đến ánh sáng Phục Sinh. Chúa Giêsu đã biến thập giá thành biểu tượng của chiến thắng và niềm vui đời đời, như lời thánh Phaolô trong thư gửi tín hữu Do Thái: *"Vì niềm vui dành cho Ngài, Ngài đã chịu khổ hình thập giá"* (Dt 12, 2). Lời Thánh Vịnh xác quyết như vậy:

[5] Ai gieo trong ngần lệ mөр,
Sẽ vui mùa tới vàng tơ cánh đồng;

[6] Khi đi nứс-nở gieo trồng,
Khi về quả lúa nứс lòng reo vui.

(Tv 126, 5)

<http://www.conggiaovietnam.net/index.php?m=module2&v=detailarticle&id=117&ia=13065>

Mỗi người đều có thập giá riêng, và hãy biến những thử thách ấy thành cơ hội để vươn lên trong tình yêu và ân sủng của Chúa. *Hãy mang thập giá của mình trong niềm tin yêu, vì chính nơi thập giá, chúng ta sẽ tìm thấy sự sống đời đời."*

Chuyện kể người đàn ông kia mơ thấy mình đang đứng giữa một đám đông, mỗi người được trao cho một cây thập giá để mang theo. Thập giá của ông nặng và dài, khiến mỗi bước đi thật khó khăn. Ông thầm nghĩ: "Làm sao mình có thể mang nổi cây thập giá này đến cuối hành trình được đây?" Trong giấc mơ, ông nhìn thấy một lưỡi cưa gần đó. Tự nhủ thập giá của mình quá dài, ông quyết định cắt bớt một đoạn cho nhẹ nhàng hơn. Khi tiếp tục đi, thấy vẫn còn khó, ông cắt thêm một đoạn nữa. Sau cùng, cây thập giá trở nên vừa vặn, và ông cảm thấy thoải mái hơn rất nhiều. Khi đoàn người đến một vực thẳm lớn, họ được yêu cầu sử dụng cây thập giá của mình để làm cầu qua vực. Mọi người đặt cây thập giá xuống và bước qua một cách an toàn. Nhưng khi đến lượt ông, cây thập giá của ông quá ngắn, không thể bắc qua vực được. Ông chợt nhận ra rằng việc cắt bớt thập giá đã khiến ông không thể hoàn thành hành trình.

Chấp nhận thập giá không chỉ là một thử thách, mà còn là con đường dẫn đến ân sủng và niềm vui đời đời. Đúng vậy, theo Chúa Giêsu không chỉ là hành trình mang thập giá, mà còn là con đường dẫn đến niềm vui trọn vẹn trong tình yêu và ân sủng của Thiên Chúa. Thập giá, tuy nặng nề, lại là cây cầu để chúng ta cảm nghiệm được sự hiện diện đầy yêu thương của Ngài. Như Thánh Phaolô đã viết: *"Anh em hãy vui luôn trong niềm vui của Chúa"*

(Pl 4, 4). Chính trong sự hy sinh và trung tín, niềm vui thật sự được tìm thấy là niềm vui của một trái tim được giải thoát khỏi sự ích kỷ và trói buộc để sống trọn vẹn trong Chúa. Những điều nhỏ bé trong cuộc sống, từ ánh nắng ban mai đến tiếng cười của người thân yêu, đều phản ánh niềm vui mà Chúa ban tặng, như lời ngôn sứ Isaya tuyên sấm:

[10] Đừng sợ hãi: có Ta ở với người.
Đừng nhớn nhác: Ta là Thiên Chúa của người.
Ta cho người vững mạnh,
Ta ghé vai khi người nặng gánh,
Ta giúp người nhẹ gánh,
bằng cánh tay hữu công chính của Ta.
(Isaia 41, 10)

<http://www.conggiaovietnam.net/index.php?m=module2&v=detailarticle&id=117&ia=23889>

Trong **Bài Đọc I**, Sách Khôn Ngoan mời gọi con người nhận biết giới hạn của trí tuệ nhân loại khi tìm kiếm Thiên Chúa và những mầu nhiệm của Ngài, vì lẽ *"Ai có thể suy tưởng được sự Thiên Chúa muốn"*. Bởi vậy chỉ nhờ có ân sủng và Thánh Thần Chúa, chúng ta mới có thể hiểu được các kế hoạch của Thiên Chúa và sống một đời sống khôn ngoan. *Chính nhờ sự dẫn dắt của Thánh Thần, chúng ta có thể tìm thấy ánh sáng.* Tương tự, thập giá, dù là biểu tượng của đau khổ, cũng là con đường *dẫn đến sự sống đời đời và niềm vui phục sinh:*

"Ai trong loài người có thể biết được ý định của Thiên Chúa? Hay ai có thể suy tưởng được sự Thiên Chúa muốn? Vì những ý tưởng của loài hay chết thì mập mờ, và những dự định của chúng tôi đều không chắc chắn. Vì xác hay hư nát làm cho linh hồn ra nặng nề, và nhà bụi đất làm cho lý trí hay lo lắng nhiều điều ra nặng nề.

Chúng tôi ước lượng cách khó khăn các việc dưới đất, và khó nhọc tìm thấy những sự trước mắt. Còn những sự trên trời, nào ai khám phá ra được? **Ai hiểu thấu Thánh ý của Chúa, nếu Chúa không ban sự khôn ngoan, và không sai Thánh Thần Chúa từ trời cao xuống.** Như thế, mọi đường lối những kẻ ở dưới đất được sửa lại ngay thẳng, và loài người học biết những sự đẹp lòng Chúa. Vì, lạy Chúa, những ai sống đẹp lòng Chúa từ ban đầu, thì được ơn cứu (Kn 9, 13-18)

<http://www.conggiaovietnam.net/index.php?m=module2&v=detailarticle&id=117&ia=23889>

III- LỜI NGUYỆN

Lạy Chúa, con biết con phạm hèn của thân cây mục nát, con lại trở về với cát bụi sinh lầy. Xin dìu con trong khiêm nhu sâu thẳm, để con ngược lên nhìn Ngài hùng vĩ cao quang. Co xin *"biết đếm tháng ngày, để cho lòng trí từ rày khôn ngoan"*, để đường đời con *"được sửa lại ngay thẳng, và học biết những sự đẹp lòng Chúa"*. Cùng ca đoàn **Đáp Ca Thánh Vịnh**, con *"xin ban tình Chúa chứa chan, chúng con sáng tối hân hoan tràn lòng"*.

[1] Lạy Chúa yêu thương!
Qua bao thế-hệ miên-trường,
Chúng con hằng đến ẩn nường nơi Ngài.
[3-4] Chúa bắt phạm-nhân về nơi bụi đất,
Người truyền: "Chôn bụi cát, người thác về đi!"
Ngàn năm nào có nghĩa gì,
Tựa ngày hôm trước qua đi mất rồi,
Chúa nhìn ngày tháng chẳng dài,

Tựa như một khắc lệ trôi canh tàn.
[5-6] Ngài cuốn chúng như cơn ảo mộng,
Như cỏ đồng mới mọc sớm mai,
Như hoa mới nở sáng ngày,
Chiều về đã thấy úa phai héo tàn.

[12] Con xin biết đếm tháng ngày,
Để cho lòng trí từ rày khôn ngoan.
[13] Con xin Ngài hãy quy-hoàn!
Bao giờ Ngài hết giận khoan thể này?
Này đây tôi tố Ngài đây!
Xin Ngài thương cảnh đoạ đày chúng con!
[14] Xin ban tình Chúa chứa chan,
Chúng con sáng tối hân hoan tràn lòng.

[17] Con xin vui hưởng không ngừng
Tình Ngài nhân hậu khoan dung vô ngần.
Xin Ngài củng cố đỡ đần Những điều đem sức chúng con thi hành.
(Tv 90, 3-4. 5-6. 12-13. 14 và 17)

Lạy Chúa,
Thánh Giá Ngài muôn hình muôn vẻ,
Thánh Giá Ngài không vẽ chân dung,
Bóng Ngài dấu đổ chập chùng.
Sao bằng Ngài vác vô cữu lớn lao?

*Con mang thập giá theo Ngài,
Con nay chẳng sợ đường dài gian nan.
Con nay mừng rỡ hân hoan,
Nhận ra Thánh Giá hồng-ân diệu-huyền.*

Vinh danh Thiên Chúa uy quyền!
Con xin làm bánh tinh-tuyền không men.
Dầu cho triu nặng đêm đen,
Ngài cho Thánh Giá cất lên nhẹ nhàng.
Dầu cho đông tổ phũ phàng,
Ngài cho Thánh Giá huy hoàng trở hoa.
Nhờ Ngài, con sẽ Vượt Qua,
Phục sinh trong Lửa thẳng hoa Thánh Thần.

Xưa nay con đã bao lần,
Con đi lạc lối không cần biết Cha,
Lời cha vẫn để cho qua,
Đường Cha con đã tránh xa vội vàng.
Cây tròng Thiên Chúa vĩnh hằng,
Ngài thương đoái đến, khoan hồng thứ tha!
Nhờ Ngài, con sẽ Vượt Qua,
Phục sinh trong Lửa thẳng hoa Thánh Thần.

<https://www.youtube.com/watch?v=HRrAO94ukRs&list=PLwAtpSZK-r6cUX4tVOFyqd0FRYBvJrFO4&index=14>

Ben. Đỗ Quang Vinh